

«У ПРОСВІТНІЦЬКУ СПРАВУ ДЕРЖАВА ПОВИННА ВКЛАДАТИ НЕ СИМВОЛІЧНІ, А РЕАЛЬНІ КОШТИ»

Голова колгоспу, голова сільради, директор школи, зав дитсадком, фельдшер, зав клуб, завмаг, зав бібліотекою... Це чи не самі авторитетні персонажі на селі в останні десятиліття української історії. Від першого персонажу залежить пожива матеріальна, від останнього – духовна. Усі, хто між ними, сприяють і тому, і другому. У ці зимові дні, коли поля і сади сплять, а дні короткі, так і хочеться поговорити про «поживу духовну». Особливо у переддень славного ювілею людини, яка давно на цій «кухні» працює. Наш співрозмовник – завідувача публічно-шкільною бібліотекою с.Зоря Ніна КАШЕРНІУК. ➔ 2

– І скільки ж літ, Ніно Леонтівно, віддано улюбленій справі?

– Не так уже і мало. Трудового стажу маю 33 роки, з них бібліотечного – 27. А взагалі з чоловіком та донькою ми переїхали у Зорю в далекому 1978-му. Тут уже не один рік працювала трактористкою моя старша сестра – Ольга Пилип. Так що ми добре знали, куди діємо. «Зоря» своїми здобутками тримала тоді на весі Союз. Уже тут народилися сини...

– І вже в ту пору хотіли стати бібліотекарем?

– Хотілося бде тільки можна докласти свою мотушку виручою енергію. Але пішла працювати в колгоспний пальметний сад. Треба було визначитися з професією, заробляти на життя. Так я стала майстром-садоводом і працювала ним протягом семи років.

– Набували десь відповідного фаху?

– Ні, вчилася на місці. Цей період трудового життя згадую з теплотою. Працювала я в чудовому колективі садівників, у колективі, як ми тоді говорили – «інтернаціональному», бо у Зорю приїздила працювати молодь з багатьох районів області та сусідніх областей. У мене, як і в усіх дітях, були хороші вчителі, агро-

номи Микола Іванович Жук, Марія Яківна та Аркадій Андрійович Підборецькі. Крок за кроком йшла до своїх агрономічних вершин Ганна Ярославівна Шекель. Ми, та усім своїм колегам по роботі в саду, я дуже вдячна за прекрасні роки спільного трудового життя.

– Хто ж вас «затяг» до Зорянської бібліотеки?

– Більшість зорянців цю жінку добре знають – Марія Михайлівна Король. Вона тривалий час, з дня відкриття Палацу культури, завідувала бібліотекою. Це дуже цікава, своєрідна жінка, яка любила бібліотечну справу і мала хист аптувати за неї інших.

– Можна багато говорити про минуле і зі щемом згадувати про нього. Це закономірно. А чим сьогодні живе сільська бібліотека, зокрема Зорянська?

– Не зрозумійте це як особисту неокормність, але скажу об'єктивно, що наведя чи де ще ви відкажете в українських селах бібліотеку такого рівня, як наша – з таким приміщенням і з таким обладнанням. Усі ці добротні стелажі, стильні книжкові шафи свого часу нам закупило місцеве господарство. Та і понині, в частині комунальних послуг, бібліотека знаходиться на його утр-

риманні (опалення, електроенергія). За це велика вдячність агрономі «Зоря». Свого часу Володимир Антонович Плотинський передав нам свою домашню бібліотеку – двотисяч збрів художніх, історичних, публіцистичних творів. І сьогодні вона є окрасою нашого книжкового фонду. У цілому він налічує 12 тисяч примірників у нашому сільському відділі, а зі шкільною бібліотекою, в якій здебільшого зберігаються підручники, це вже буде 27 тисяч томів. Завідує шкільним відділом славна жінка, гарний знаєць своєї справи Світлана Андріївна Мілін, яка уже 25 років працює в бібліотеці. Усі ми, служителі книги нашого району, об'єднані в дружній сім'ю Центральної системи публічно-шкільних бібліотек на чолі з нашим директором М.І. Побережником і методистом районної бібліотеки Н.О. Сулацкоюю. Так що ми ніяк не одиниaki у 4-х стінах, як може здаватися, Ми – колектив.

– Мають як театр без акторів не театр, так і бібліотека без читачів не книгозбірня. Ви могли б назвати самих активних читачів?

– Ви знаєте, мені приємно, що в Зорянську бібліотеку ідуть читачі не лише із Зорі, а і з Дерев'яного, Більова, Грабово, Слава Боргу, не перераховуючи людей, для яких книга не лише джерело знань, а й справжній друг, без якого життя здається неповноцінним. З числа дорослих дуже активними є такі наші читачі: періодично організуємо тематичні виставки, маємо відповідним чином оформлені стенди з актуальних питань сучасного життя, краєзнавчого характеру тощо. Організуємо і читачий конференції. Бібліотекарі дружать з пресою, і ви про це знаєте. Словом, бібліотечна справа – широкий простір для творчості, було б лише бажання.

– Ви, Ніно Леонтівно, бачили оптимістично налаштовані щодо своєї роботи. А чи є причини для оптимізму?

– Взагалі-то за характером я оптиміст, хоча мене, як будь-яку людину, не можуть не тривожити певні тенденції сучасності. Коли бібліотека по-справжньому живе? Коли вона має змогу постійно оновлювати книжковий фонд. А з цим проблема, бо державне фінансування для закупівлі нової літератури практично відсутнє. Доводиться вдаватися до надання платних послуг. Наші читачі розуміють труднощі бібліотечної галузі і ідуть на це. Хоча, по великому

рачунок, це мізерні кошти: 3 гривні на рік для дорослих та 2 гривні для школярів, плюс відповідно 1 гривня та 0,75 гривні, коли читачі беруть в користування книги, придбані виключно.

Зорянська сільська рада щиро вітає з ювілеєм Ніну Леонтівну КАШЕРНІУК, завідувачку бібліотекою с. Зоря, депутата сільської ради. Великий і гарний шлях лежить за Вашими плечима, шановна ювілярко! Цей шлях позначений сумлінною працею, активною участю в політичному, культурному і громадському житті села, сільської ради. Ви були активною учасницею Народного хору Палацу культури с. Зоря (1979-2007 р.р.), є учасницею драматичного театру Палацу культури, учасницею церковного хору Свято-Михайлівського Храму с. Зоря, постійна активна учасниця виборчих комісій на виборах різних рівнів. За трудову діяльність та активну життєву позицію Ви неодноразово нагороджувалися Почесними грамотами райдержадміністрації, відділу культури.

Ви є хорошою дружиною, матір'ю, бабусею. Ви народили і виховали двох синів і дочку, дочекались 8 внуків. Ви допомагаєте дітям і внукам своїми порадами, молитвами, огортаєте їх своєю турботою, любов'ю, заступництвом.

За мудрими порадами до Вас звертається багато молодих і немолодих людей.

Отож, нехай щедро копіється нива життя, світлою і по-всесвітньому квітучою буде життєва дорога, завжди молодістю залишається душа і щодня прибуває здоров'я.

Достатку й щастя на довгі роки Вам, шановна ювілярко!

– Гадаємо, що професія бібліотекаря не обмежується лише об'ємом літератури та її видачею, чи не так?

– Я переконана, що до кожної роботи необхідно підходити творчо. Не виключенням є і наша професія. Я намагаюся робити все від мене залежне, аби йти назустріч запитам кожного із читачів; періодично організуємо тематичні виставки, маємо відповідним чином оформлені стенди з актуальних питань сучасного життя, краєзнавчого характеру тощо. Організуємо і читачий конференції. Бібліотекарі дружать з пресою, і ви про це знаєте. Словом, бібліотечна справа – широкий простір для творчості, було б лише бажання.

– Ви, Ніно Леонтівно, бачили оптимістично налаштовані щодо своєї роботи. А чи є причини для оптимізму?

– Взагалі-то за характером я оптиміст, хоча мене, як будь-яку людину, не можуть не тривожити певні тенденції сучасності. Коли бібліотека по-справжньому живе? Коли вона має змогу постійно оновлювати книжковий фонд. А з цим проблема, бо державне фінансування для закупівлі нової літератури практично відсутнє. Доводиться вдаватися до надання платних послуг. Наші читачі розуміють труднощі бібліотечної галузі і ідуть на це. Хоча, по великому

рачунок, це мізерні кошти: 3 гривні на рік для дорослих та 2 гривні для школярів, плюс відповідно 1 гривня та 0,75 гривні, коли читачі беруть в користування книги, придбані виключно.

Зорянська сільська рада щиро вітає з ювілеєм Ніну Леонтівну КАШЕРНІУК, завідувачку бібліотекою с. Зоря, депутата сільської ради. Великий і гарний шлях лежить за Вашими плечима, шановна ювілярко! Цей шлях позначений сумлінною працею, активною участю в політичному, культурному і громадському житті села, сільської ради. Ви були активною учасницею Народного хору Палацу культури с. Зоря (1979-2007 р.р.), є учасницею драматичного театру Палацу культури, учасницею церковного хору Свято-Михайлівського Храму с. Зоря, постійна активна учасниця виборчих комісій на виборах різних рівнів. За трудову діяльність та активну життєву позицію Ви неодноразово нагороджувалися Почесними грамотами райдержадміністрації, відділу культури.

Ви є хорошою дружиною, матір'ю, бабусею. Ви народили і виховали двох синів і дочку, дочекались 8 внуків. Ви допомагаєте дітям і внукам своїми порадами, молитвами, огортаєте їх своєю турботою, любов'ю, заступництвом.

За мудрими порадами до Вас звертається багато молодих і немолодих людей.

Отож, нехай щедро копіється нива життя, світлою і по-всесвітньому квітучою буде життєва дорога, завжди молодістю залишається душа і щодня прибуває здоров'я.

Достатку й щастя на довгі роки Вам, шановна ювілярко!

– Гадаємо, що професія бібліотекаря не обмежується лише об'ємом літератури та її видачею, чи не так?

– Я переконана, що до кожної роботи необхідно підходити творчо. Не виключенням є і наша професія. Я намагаюся робити все від мене залежне, аби йти назустріч запитам кожного із читачів; періодично організуємо тематичні виставки, маємо відповідним чином оформлені стенди з актуальних питань сучасного життя, краєзнавчого характеру тощо. Організуємо і читачий конференції. Бібліотекарі дружать з пресою, і ви про це знаєте. Словом, бібліотечна справа – широкий простір для творчості, було б лише бажання.

– Ви, Ніно Леонтівно, бачили оптимістично налаштовані щодо своєї роботи. А чи є причини для оптимізму?

– Взагалі-то за характером я оптиміст, хоча мене, як будь-яку людину, не можуть не тривожити певні тенденції сучасності. Коли бібліотека по-справжньому живе? Коли вона має змогу постійно оновлювати книжковий фонд. А з цим проблема, бо державне фінансування для закупівлі нової літератури практично відсутнє. Доводиться вдаватися до надання платних послуг. Наші читачі розуміють труднощі бібліотечної галузі і ідуть на це. Хоча, по великому

